

HRVATSKA UDRUGA ZA MIRENJE

NAJČEŠĆA PITANJA O MIRENJU (MEDIJACIJI) OPĆENITO

Sadržaj:

1. Što je to mirenje?
2. Koja je razlika između mirenja i medijacije?
3. Kako uobičajeno izgleda postupak mirenja?
4. Koji su sporovi prikladni za mirenje?
5. Koji sporovi nisu prikladni za mirenje?
6. Zašto bi uopće netko pristao na mirenje?
7. Ako pristanem na mirenje znači li to da se moram pomiriti i nastaviti odnose sa suprotnom stranom?
8. U iznimno sam lošem odnosu s drugom stranom. Je li mirenje u tom slučaju moguće?
9. Zašto da pristanem na mirenje ako sam u pravu?
10. Česti razlozi koje stranke koriste da izbjegnu mirenje
11. U kojem trenutku je najbolje započeti s mirenjem?
12. Koliko traje postupak mirenja?
13. Koji je postotak sklapanja nagodbi u mirenju?
14. Poželjne pretpostavke za sklapanje nagodbe u mirenju
15. Zašto je mirenje djelotvorno?
16. Tko su izmiritelji?
17. Tko su izmiritelji na Listi Centra za mirenje HUM-a?
18. Može li izmiritelj odlučiti o predmetu spora i davati pravne savjete strankama?
19. Što izabrati, mirenje ili parnicu?
20. Parnica je pokrenuta. Je li moguće i tijekom parnice predložiti i/ili sudjelovati u postupku mirenja?

HRVATSKA UDRUGA ZA MIRENJE

Nikole Tesle 1/I, 10 000 Zagreb, 01/ 48 11 283

info@mirenje.hr, www.mirenje.hr

21. Moram li obavijestiti sud o započetom ili okončanom mirenju
22. Donesena je pravomoćna odluka u parnici, mogu li i pored nje predložiti mirenje?
23. Koja je razlika između parnice i mirenja?
24. Koje su prednosti mirenja u odnosu na parnični postupak?
25. Koja je razlika između mirenja i arbitraže?
26. Tko sastavlja nagodbu?
27. Je li nagodba sklopljena u mirenju obvezujuća?
28. Kako ću znati je li ono što smo dogovorili u nagodbi pravno dopušteno?
29. Postoji li mogućnost podnošenja žalbe protiv nagodbe?
30. Koja su pravila u postupku mirenja?
31. Moram li raspolagati s pravnim znanjem da bi sudjelovao u mirenju?
32. Je li mi potreban odvjetnik u mirenju?
33. Tko mora ili smije biti prisutan u postupku mirenja?
34. Kako da se priprelim za mirenje?
35. Može li se mirenje provoditi u kaznenim postupcima?
36. Koliko košta mirenje i tko plaća troškove?
37. Gdje se provode postupci mirenja?
38. Kako se pokreće postupak mirenja?

1. Što je to mirenje?

Mirenje (medijacija) je pregovaranje u kojem stranke uz pomoć treće nepristrane osobe od njihovog povjerenja traže vlastito rješenje sukoba ili spora. Mirenje je dobrovoljan, povjerljiv i privatn postupak. Mirenje je i neformalan, međutim strukturiran postupak. Izostanak strogih procedura i formi u mirenju, mirenje čini brzim i učinkovitim alatom za rješavanje sporova. Mirenje nije alternativa sudovima, već neuspjelim pregovorima.

U našem društvu još uvijek prevladava pogrešno uvjerenje ili nesposobnost stranaka i njihovih punomoćnika da uvide učinkovitost dijaloga, pregovora i mirenja kao alata za rješavanje sporova. Mnogi čak i pregovorima pristupaju kao borbi i natjecanju, jednako kao i u parnici. Parnica je utemeljena na prekidu izravne komunikacije i suprotstavljanju stranaka u pravnoj areni u kojoj je jedini cilj poraziti svog protivnika. Suprotstavljanje kao koncept temeljem kojeg jedna strana pokušava dobiti nešto od druge, promašen je. Zato moderna društva danas zahtijevaju nove i efikasnije načine rješavanja sporova. Mirenje među njima prednjači.

Izravna komunikacija i suradnja stranaka temeljni je pristup u mirenju i osnova za postizanje rješenja. Mirenje nije samo način rješavanja sporova, to je način života.

2. Koja je razlika između mirenja i medijacije?

U Hrvatskoj razlike između ovih mirenja i medijacije nema. Medijacija ili mediation je naziv za mirenje uobičajen u svijetu. Medijaciju su hrvatski jezikoslovci preimenovali u mirenje, međutim koristi je Obiteljski zakon. Premda postoje brojni zagovornici ideje da se mirenje i kod nas nazove medijacijom, mirenje se kod nas pomalo udomaćilo kao sinonim za izvansudsko rješavanje sporova.

3. Kako uobičajeno izgleda postupak mirenja?

Pripremni postupak

Mirenju prethodi suglasni prijedlog stranaka za mirenje i imenovanje izmiritelja s Liste izmiritelja HUM-a. Tajnik Centra za mirenje HUM-a ili izmiritelj dogovaraju sa strankama vrijeme prvog sastanka. Izmiritelj sa strankama i njihovim punomoćnicima može kontaktirati prije prvog sastanka, tijekom mirenja i/ili nakon okončanja mirenja. Odvojeni sastanak izmiritelja sa strankama prije prvog zajedničkog sastanka može biti od iznimne važnosti za kasniju kvalitetu mirenja i brzinu rješavanja spora. Cilj tog sastanka je predstavljanje i upoznavanje izmiritelja sa strankama i njihovim punomoćnicima, radi uspostavljanja prisnog odnosa i razvijanja međusobnog

povjerenja. Na ovom sastanku izmiritelj može upoznati stranke sa svim potrebnim informacijama vezanim uz mirenje. Slijedi dogovor oko prvog zajedničkog sastanka.

Mirenje ima nekoliko stadija:

1. Upoznavanje s postupkom mirenja

Zadaća je izmiritelja još i prije prvog zajedničkog sastanka osigurati da u mirenju budu prisutne osobe ovlaštene za odlučivanje, odnosno za sklapanje nagodbe. Izmiritelj upoznaje stranke s njegovom i njihovim ulogama u mirenju te temeljnim pravilima postupka. Slijedi potpisivanje izjave povjerljivosti i sporazuma o mirenju.

2. Utvrđivanje predmeta spora i prikupljanje informacija o sporu

U nastavku prvog sastanka slijede uvodne riječi stranaka i njihovih punomoćnika. Stranke iznose svoje priče bez uzajamnog prekidanja. Svaka stranka ima priliku da iznese sve što je njoj važno. Punomoćnici stranka iznose svoje poglede na spor. Razmjenjuju se informacije, postavljaju pitanja, daju pojašnjenja, slobodno izražavaju emocije, definira se bit spora. Izmiritelj je aktivan i pomaže strankama u artikuliranju njihovih suprotstavljenih pozicija i iznalaženju elemenata oko kojih postoji slaganje.

3. Utvrđivanje mogućnosti i alternativa

Definiraju se potrebe i interesi stranaka, iznalaze se zajednički interesi, utvrđuju njihova prava i dužnosti koja bi trebala biti predmetom sporazuma, utvrđuju se prioriteti, nude se različita rješenja, ukazuje se na potrebu održavanja dugoročnih odnosa između stranaka u budućnosti, ako ona postoji, raspravlja se o najboljim i najlošijim mogućim rješenjima i alternativama za stranke. Po potrebi, održavaju se zasebni sastanci izmiritelja sa strankama.

4. Pregovaranje

Izmiritelj pojašnjava pozicije i stavove stranaka, potiče njihove prijedloge upravljene ka konačnom rješenju, dovodi u dvojbu nefleksibilne stranačke stavove, podsjeća stranke zašto su izabrale mirenje, potiče ih na samo-procjenu izgleda u parnici, odnosno na razmišljanje o tome kakve su za njih moguće posljedice i rizici nesklapanja nagodbe. Izmiritelj strankama pomaže da se približe sporazumu razmatranjem ponuđenih mogućnosti te da među njima odaberu one koje su za njih najprimjenjivije i najprihvatljivije.

5. Sklapanje nagodbe

Sažima se nesporno, elimiraju se nejasnoće, složeno se čini jednostavnim, predlaže se nacrt nagodbe, sastavlja i potpisuje nagodba. Izmiritelj može sudjelovati u sastavljanju teksta nagodbe.

Za slučaj da stranke postupak mirenja ne okončaju nagodbom, izmiritelj iznosi pregled utvrđenih problema i postignutog napretka tijekom mirenja. On ohrabruje stranke uputom da prekid u pregovorima smatraju samo privremenim zastojem. Stranke samostalno odlučuju o daljnjim koracima u sporu.

4. Koji su sporovi prikladni za mirenje?

Za pogodnost spora za mirenje presudna je spremnost stranaka i njihovih punomoćnika za mirenje, a ne toliko vrsta spora. Neki sporovi su ipak pogodniji za mirenje od drugih. Primjerice, među takve se svrstavaju sporovi u kojima su stranke upućene jedne na drugu i u kojima su one bile ili će biti u trajnijem odnosu neovisno o rješenju spora: obiteljski sporovi (između članova obitelji, bračnih drugova, rodbine), sporovi između susjeda, prijatelja, suvlasnika, suposjednika, kooautora i dr.) Sudske presude ovim strankama trajno narušavaju odnos. Privremeno narušeni odnos između stranaka u mirenju ima priliku obnoviti se, sačuvati ili poboljšati.

Među sporovima pogodnim za mirenje svrstavaju se posebno radni sporovi, sporovi vezani uz sve oblike materijalne (oštećenje imovine i dr.) i nematerijalne štete (smrt, ozljeda, bolest, medicinska pogreška) te gospodarski sporovi (ugovorni, građevinski, pomorski, intelektualno vlasništvo, autorska prava i dr.), a posebno i sporovi vezani uz pitanja povjerljive prirode (između dioničara i uprave, sporovi između članova društva, sporovi između ortaka, i dr.). Za mirenje pogodni su i svi sporovi vezani za onečišćenje okoliša.

Neke okolnosti idu u prilog mirenja: želja za brzim rješavanjem problema, potreba za izražavanjem snažnih emocija, žudnja stranke za prilikom da je konačno čuje suprotna strana, stranke nisu u stanju komunicirati same, stranke ne raspolažu pregovaračkim vještinama, sukob između stranke i njenog punomoćnika, prijetnja uništenjem poslovne reputacije te poslovnog ili drugog odnosa, želja za izbjegavanjem parnice, zadovoljenje nemonetarnih potreba stranaka, i dr.

5. Koji sporovi nisu prikladni za mirenje?

Mirenje nije čarobni štapić, iako to često može biti ako mu date priliku. Mirenje nije moguće primijeniti na sve sporove i na sve stranke. Neki sporovi nisu pogodni za mirenje. Neke stranke zbog vrste i intenziteta njihovog sukoba nisu u stanju i ne žele miriti se.

Neke okolnosti ne idu u prilog mirenja - prijašnji pokušaj mirenja nije dao rezultata, stranke su dopustile da sukob previše eskalira, jedna ili obje stranke i/ili njihovi punomoćnici odbijaju izvansudsko rješenje, jedna stranka želi pobjedu u parnici po svaku cijenu i javnu pobjedu protivnika, mirenje se smatra znakom slabosti, stranka i njen punomoćnik su presamouvjereni u izgledu u parnici, na spor utječu osobe koje nije moguće dovesti u mirenje, stranke žele dobiti sudsku odluku o određenom pravnom pitanju, jedna od javnu odluku o njihovom sporu (prevelika neravnoteža u pravnom položaju), osvetoljubivo držanje jedne od stranaka, zlonamjerno postupanje, jedna stranka misli da druga mora priznati krivnju, stranke dolaze iz sredine u kojoj nema mjesta mirenju ili iz sredine u kojoj nema organiziranog mirenja i izmiritelja, spor se odnosi na nedopuštena raspolaganja stranaka.

6. Zašto bi uopće netko pristao na mirenje?

U sporu s drugom stranom dopustili ste da konflikt toliko eskalira da više niste u stanju s njom komunicirati, čak to više i ne želite. Krivite je za nastanak spora, uznemireni ste i frustrirani. Osjećate se nemoćno, jer mislite da se u tom pogledu više ne bilo što učiniti. I pored toga, želite rješenje spora i vratiti svoj mir.

Želite li brzo rješenje spora?

Želite li vratiti kontrolu nad svojim sporom i životom?

Želite li dobiti priliku da vas netko konačno doista čuje i sluša?

Želite li priliku ispričati svoju stranu priče i sve što je baš Vama važno?

Želite li konačno da Vas se kao stranku u sporu tretira kao najvažniju osobu na svijetu?

Želite li rješenje spora koje Vam neće netko treći nametnuti?

Želite rješenje spora s kojim će svi sudionici mirenja biti mirni i zadovoljni?

Želite li konačno mir sa sobom i sa suprotnom stranom?

Ako je Vaš odgovor na bilo koje od ovih pitanja pozitivan, **izaberite mirenje!** Centar za mirenje HUM-a će Vam pomoći riješiti spor i po potrebi prethodno kontaktirati drugu stranu s kojom trenutno niste u stanju komunicirati.

7. Ako pristanem na mirenje znači li to da se moram pomiriti i nastaviti odnose sa suprotnom stranom?

Primarni cilj mirenja u naravi nije pomiriti stranke u sporu, već obnoviti njihovu komunikaciju, izgubljeno povjerenje i pronaći rješenje u kojem svaka od njih nalazi svoj interes. Ovakav pristup omogućuje popravljavanje poremećenog odnosa između stranaka i često stvara osnovu za njegov nastavak (primjerice poslovni odnosi) ili korektno održavanje (primjerice roditelji, bivši bračni drugovi). Mirenje i nagodba okončavaju sukob postizanjem rješenja s kojim stranke mogu mirno nastaviti živjeti i problem ostaviti iza sebe. U tom pogledu, mir između stranaka ipak je najčešće posredna posljedica mirenja.

8. U iznimno sam lošem odnosu s drugom stranom. Je li mirenje u tom slučaju moguće?

Intenzitet lošeg odnosa s protivnom stranom sam po sebi nije zapreka mirenju. Dapače, presudno je želite li protivna strana i vi rješenje spora i problema. Ako vjerujete da niste u stanju komunicirati s drugom stranom i osobno joj predložiti mirenje i/ili imate dojam da druga strana neće pristati na mirenje, prepustite nama u Centru za mirenje HUM-a ili izmiritelju obavi razgovor s drugom stranom umjesto vas.

9. Zašto da pristanem na mirenje ako sam u pravu?

Biti u pravu najčešće je beskorisno za bilo koji odnos. Sudski postupak je neizvjestan i nema garancije da ćete uspjeti u parnici, a ako uspijete, nema garancije da ćete dobiti ono što je u vašu korist presuđeno. Ne brinite, ako vjerujete da su vaši pravni izgledi u parnici dobri, dobri će biti i vaši izgledi u mirenju. Zato ne birajte kao prvu opciju parnicu u kojoj netko drugi umjesto Vas odlučuje o Vašem sporu i o Vašoj sudbini. Skrojite vlastitim snagama pravdu za sebe i protivnu stranku o pitanjima koja su samo vama važna. Za sud uvijek ima vremena kao posljednju opciju. Mnoge stranke nakon mirenja osjećaju veliko osobno zadovoljstvo, jer su sudjelovale u

rješavanju vlastitog problema, umjesto da su čekale da im sudac nametne rješenje presudom.

10. Česti razlozi koje stranke koriste da izbjegnu mirenje

- ne želim priznati da imam problem
- ustručavam se tražiti pomoć treće osobe, jer vjerujem da će moj prijedlog oslabiti moje pravne i pregovaračke pozicije
- vjerujem da je sud jedino mjesto na kojem se rješavaju sporovi
- za mene sud boja opcija, jer u sudu mogu dobiti sve što želim
- mirenje je samo bacanje vremena, ionako ćemo završiti u sudu
- ako ja sam već nisam uspio u pregovorima s drugom stranom, kako bi mi to mogao pomoći izmiritelj
- druga strana je nerazumna i s njom se ne može komunicirati
- druga strana sigurno neće pristati na mirenje
- ne želim se suočiti s drugom stranom, neka spor umjesto mene vodi moj odvjetnik
- moj odvjetnik se protivi mirenju
- ne mogu sudjelovati u mirenju, jer ne znam ništa o njemu
- ne vjerujem u povjerljivost mirenja
- zvuči predobro da bi bilo istinito

11. U kojem trenutku je najbolje započeti s mirenjem?

Nema pouzdanog pravila o tome koji trenutak je najbolji za početak mirenja. Ponekad je to trenutak u kojem sukob još nije dovoljno eskalirao, a ponekad je potrebno vrijeme da stranke postanu svjesne da sudski postupak nije ono što su očekivale i da su preumorne da bi ga nastavile.

12. Koliko traje postupak mirenja?

Mnoga mirenja završavaju na prvom sastanku, a većina unutar 3 sastanka. Rijetka su mirenja koja zahtijevaju više sastanaka. Trajanje mirenja ovisi prije svega o strankama te o vještini izmiritelja. Sastanci mogu trajati više sati, a cijeli postupak računajući od podnošenja prijedloga za mirenje, nekoliko tjedana ili najviše nekoliko mjeseci. Rješavanje sporova u mirenju, mjeri se najčešće danima i tjednima, a u parnici

godinama. Prema istraživanju Europske komisije, u koje je uključena i Hrvatska, prosječno trajanje parnice iznosi 566 dana, a prosječno trajanje mirenja 43 dana.

U Centru za mirenje HUM-a najistaknutiji spor u mirenju po njegovom trajanju u parnici prije mirenja, je spor koji je pred općinskim sudom trajao punih 18 godina. Stranke i njihovi punomoćnici pristupili su u Centar za mirenje HUM-a radi pokušaja mirenja. Za njihovu odluku za mirenje bila je odlučna preporuka parničnog suca. Mirenje završeno nagodbom nakon tri sastanka u trajanju od ukupno od 6 sati i 30 min ili unutar tri tjedna od podnošenja prijedloga za mirenje. Stranke i njihovi punomoćnici bili su prezadovoljni i ugodno iznenađeni. Pitali su se: ***"Zašto mi za mirenje nismo znali ranije."***

13. Koji je postotak sklapanja nagodbi u mirenju?

U postupku mirenja imate velike izgleda da postignete nagodbu. Zastoj u pregovorima smatra se samo privremenim prekidom pregovora. Sve stranke imaju svoj ritam i brzinu rješavanja sporova koje treba poštovati. Prikladan poticaj u tom pogledu pomaže. Stranke iskazuju iznimno zadovoljstvo s mirenjem (88%), a postotak nagodbi je visok (od 60% do preko 80%).

Upravo zato jer su stranke u mirenju nakon prethodnog prekida komunikacije imale priliku ponovno sjeti za zajednički i otvoreno i slobodno komunicirati, smatra se da ne postoji neuspješno mirenje neovisno o tome jesu li sklopili nagodbu ili ne. Čest je slučaj da stranke sklope nagodbu izvan mirenja nakon prethodno okončanog mirenja bez nagodbe ili da nakon više mjeseci od okončanja mirenja, uz ili bez poticaja izmiritelja, predlože nastavak mirenja radi sklapanja nagodbe.

14. Poželjne pretpostavke za sklapanje nagodbe u mirenju

- otvoren i pozitivan odnos prema mirnom rješavanju sporova (mirenju/medijaciji)
- potreba stranaka za rješanjem spora i za mirom
- sudjelovanje u mirenju u dobroj vjeri
- sudjelovanje u mirenju osoba ovlaštenih za donošenje odluka (sklapanje nagodbe)
- punomoćnici stranaka skloni mirenju, vještinama i tehnikama pregovaranja i mirenja te zastupanju stranaka u mirenju
- učinkovita pregovaračka strategija
- realna očekivanja i/ili spremnost na njihovu korekciju

- spremnost na slušanje
- tolerantnost, strpljivost i upornost
- kreativnost
- dobra priprema

15. Zašto je mirenje djelotvorno?

Stranke često postavljaju pitanje zašto bi mi mirenje moglo pomoći kada već same nisu uspjeli u traženju mirnog rješenja?

ili

Zašto bi pregovorima dodavali mirenje i izmiritelja?

Mirenje uspijeva tamo gdje pregovori ne uspijevaju. Istraživanja potvrđuju da pregovori ne uspijevaju u 50% slučajeva čak i uz sudjelovanje iskusnih pregovarača. Pregovori često ne uspijevaju, jer tijekom pregovora između stranaka nije bilo treće neutralne osobe. Izmiritelj kao treća neutralna osoba u postupku mirenja osigurava strankama nastavak prekinutih pregovora i ujedno višu razinu pregovaranja. Izmiritelj je u stanju dovesti stranke koje ne komuniciraju za zajednički stol i zadržati ih za stolom u sigurnom okruženju. Sve se mijenja u pregovorima uz prisutnost treće stručne osobe, izmiritelja kojemu su stranke i njihovi punomoćnici dali povjerenje da im pomogne riješiti spor.

Izmiriteljeva zadaća je obnoviti prekinutu komunikaciju i pregovore, usmjeriti njihove pregovaračke aktivnosti i upravljati cjelokupnom pregovaračkom atmosferom. Kad stranke pregovaraju same, ne ustručavaju se suprotstavljati u svakom pogledu, ustrajući u međusobnom uvjerenju da su baš njihovi subjektivni stavovi ispravni i da baš njihovi interesi imaju prednost u zadovoljenju. Zato u toj "neupravljanoj" situaciji stranke često napuštaju zajednički stol već i kod jedne pogrešne riječi, pogleda ili tona glasa.

Izmiritelj kanalizira aktivnosti stranaka i njihove pregovaračke strategije prvo na elemente o kojima se slažu, umjesto inzistiranja na njihovom neslaganju i produblivanju suprotstavljanja. U mirenju se ustraje na prisutnosti stranaka koje su ovlaštene donositi odluke, a ne na rješavanju spora samo preko posrednika i komuniciranju filtriranom isključivo pravnim gledištima i pozicijama. U mirenju stranke umjesto međusobnog neproduktivnog uvjerenja, imaju priliku međusobnim pažljivim slušanjem i razumijevanjem, ostvariti utjecaj jedna na drugu i početno suprotstavljanje pretvoriti u suradnju. To nije moguće postići u uobičajenoj konfliktnoj atmosferi suprotstavljanja, napadanja, vrijeđanja, prijetnji i okrivljivanja u parnici ili u čak u izravnim pregovorima takve vrste.

Izmiritelj tijekom mirenja pažljivo i s puno takta, dovodi stranke u situaciju u kojoj počinju dovoditi u dvojbu svoje subjektivne stavove, korigirati ih i početna prirodna nerealna očekivanja svoditi na pravu mjeru. Na taj način stranke međusobno ostvaruju pozitivni utjecaj usmjeren prema rješenju spora.

U mirenju stranke u odvojenim sastancima s izmiriteljem mogu testirati prikladnost njihovih prijedloga i ponuda drugoj strani prije nego što ih iznesu. Izmiritelj pazi na reakcije stranaka u odnosu na njihove izjave i ponašanje tijekom mirenja, pa i na one izazvane snažnim emocijama i ponudama i protu-ponudama. Mirenje omogućuje kreativnost stranaka i pronalaženje bezbroj rješenja, a više rješenja proizvodi veći osjećaj kontrole kod stranaka i olakšava im izbor.

Mirenje je veoma "živi" **HUM**ani postupak koji daje rezultate, jer stranke u njemu osobno i aktivno sudjeluju uz pomoć njihovih punomoćnika i što je posebno važno, uz pomoć treće objektivne osobe smještene između njih. Kada se slože "prave" stranke, "pravi" spor, "pravi" punomoćnici, "pravi" izmiritelj i još po neke dodatne "prave kockice" (vidi pod 14.), mirenje postaje iznimno djelotvorni postupak rješavanja sporova s kojim su svi sudionici veoma zadovoljni. Čak i izostanak nekih od ovih kockica, ne čini mirenje nemogućim, samo ga unekoliko otežava.

16. Tko su izmiritelji?

Izmiritelji kao treće neutralne osobe donose svježju perspektivu u odnose među strankama u sporu koji imaju sviju povijest. Izmiritelji su obučeni o posebnim znanjima o sukobu, komunikacijskim, pregovaračkim i izmiriteljskim vještinama. Oni upravljaju postupkom te pomažu strankama doći do rješenja spora, obnoviti prekinutu komunikaciju, vratiti izgubljeno povjerenje, pojasniti nejasno, složeno učiniti jednostavnim, unijeti objektivne elemente u subjektivna stajališta, pomoći im otkriti stvarne interese koji se kriju iza spora, emocije koje samo na prvi pogled otežavaju odnose učiniti dobrodošlim, doći do zaključka o snazi i slabostima njihovih pozicija te o rizicima i tegobnostima koje ih čekaju ako rješenje spora izostane, otkriti zapreke koje stoje pred rješenjem i prevladati ih te generirati rješenja koja stranke nikad ranije nisu razmatrale zbog isključivog subjektivnog i jednostrano interesnog gledanja na spor.

Izmiritelji omogućuju izravnu komunikaciju između stranaka, umjesto kako je to uobičajeno u parnici, njihove međusobne komunikacije i komunikacije sa sudom isključivo posredno preko punomoćnika i pisanim putem. Stranke u mirenju sudjeluju izravno zajedno sa svojim punomoćnicima, a ne posredno preko njih. Izmiritelji personaliziraju i **HUM**aniziraju sporenje. Izmiritelji pomažu da se vrati čovjek u sporenje. U parnici se čovjek gotovo u potpunosti zagubio. Zato mirenje i zovu "umjetnošću biti čovjekom." Izmiritelji stranke kao suprotstavljene protivnike pretvaraju u partnere koji surađuju u traženju rješenja zajedničkog problema. Izmiritelji

usmjeravaju stranke da umjesto napadanja jednih drugih, napadnu zajednički problem koji traži rješenje.

Pregovori se smatraju najboljim načinom da dobijete od druge strane ono što Vam treba. Mirenje se smatra mnogo naprednijom verzijom izravnih pregovora. Upravo izmiritelj pregovorima dodaje ključnu novu vrijednost do koje stranke često ne uspijevaju doći samostalno.

Stranke u sporu izgubile su međusobno povjerenje. Izmiritelj je jedina osoba kojoj stranke u sporu vjeruju na početku mirenja. Velika je snaga i privilegij izmiritelja biti osobom kojoj su obje stranke imenovanjem povjerile važnu ulogu u rješavanju njihovog velikog životnog ili poslovnog problema. Zato je povjerenje stranaka u izmiritelja njegov najjači adut u mirenju i gradi ga od prvog kontakta s njima. Iz tog povjerenja, pouzdanosti, stručnosti, iskustva i reputacije zbog koje je izmiritelj izabran od stranaka, izmiritelj ostvaruje jedinstveni dopušteni pozitivni utjecaj na stranke. Za uzvrat, stranke uzvraćaju izmiritelju s čvrstim opredjeljenjem da u mirenju dođu do rješenja. Na taj način izmiritelj i stranke u naravi sklapaju dvostrano-obvezujući ugovor čiji je bitan sastojak, rješenje njihovog spora.

17. Tko su izmiritelji na Listi Centra za mirenje HUM-a?

Na Listi izmiritelja Centra za mirenje HUM-a nalaze se i izmiritelji koji su među najboljima i najiskusnijima u Hrvatskoj. Oni su registrirani u Registru izmiritelja pri Ministarstvu pravosuđa RH. Premda među njima prednjače pravnici - suci, odvjetnici, korporativni pravnici i dr., mirenje nije rezervirano za pravnu struku. Na Listi izmiritelja HUM-a su izmiritelji različitih profesija, izvrsni kako u svom poslu tako i u mirenju.

Stranke mogu suglasno predložiti i odabrati izmiritelja. Ako strankama nije poznato koji izmiritelj bi bio najpogodniji za njih i njihov spor ili se ne uspiju dogovoriti o osobi izmiritelja, izmiritelja će im predložiti osoblje Centra za mirenje s Liste izmiritelja HUM-a.

18. Može li izmiritelj odlučiti o predmetu spora i davati pravne savjete strankama?

Izmiritelj ne odlučuje o sporu, ne kazuje strankama koja je od njih je u pravu, a koja u krivu, ne zauzima strane i ne može strankama nametnuti rješenje. *Ako je to sve tako, pa što uopće izmiritelj radi i radi li uopće nešto?*

Mnoge stranke i njihovi punomoćnici koji se prvi put susreću s mirenjem, očekuju da će izmiritelji kao suci zauvijek riješiti problem između stranaka na način da će odlučiti koja

je od njih u pravu. Mirenje je za razliku od parnice, postupak stranaka. To je jedini forum u svijetu rješavanja sporova u kojemu stranke imaju punu kontrolu u donošenju odluke o njihovom sporu.

Mirenje nije postupak u kojem ćete sve svoje napore usmjeriti na uvjeravanje izmiritelja u pravilnost vaših pravnih pozicija i gledišta. Zadaća stranaka u mirenju je uvjeriti protivnu stranku u ispravnost svojih stajališta. Kroz mogućnost da čuju i slušaju jedna drugu, stranke dolaze do novih informacija i razumijevanja razloga suprotstavljenih pozicija, za koje ranije nisu ni znali. To im omogućuje provjeru i korekciju vlastitih pozicija i približavanje međusobnih razlika.

Davanje pravnih savjeta, ocjena i procjena, zadaća je punomoćnika stranaka. Kod kreiranja pravnih pozicija stranke često u uvjerenju i/ili želji da budu u pravu, precjenjuju njihovu snagu, posebno zato jer su sastavljene na temelju jednostranih, nedovoljnih i nepotpunih informacija. Stvaraju ih način da se oslanjaju samo na elemente koji ih podržavaju, a svjesno ili nesvjesno isključuju sve one koji je dovode u pitanje. S vremenom, one počinju čvrsto vjerovati u te konstruirane pravne pozicije koje najčešće nemaju mnogo veze sa stvarnim životom. Uz njih počinju vezivati projicirane željene izgleda. Zato stranke i njihovi punomoćnici od njih teško odustaju, sve dok se ne izlože slobodnoj i ne-prijetećoj komunikaciji s drugom stranom te novim informacijama koje im nisu bile dostupne ili su ih predvidjele.

Pa dobro, hoćete li mi konačno reći pa što to točno radi izmiritelj?

Izmiritelj svoju ulogu i položaj u mirenju izvodi iz povjerenja stranaka koje su mu baš one dale. Izmiritelj je osoba koja upravo zbog toga što su ga stranke izabrale i imenovale, ima prirodni autoritet kod stranaka. Sudac za razliku od izmiritelja, posjeduje samo formalni autoritet. Na temelju prirodnog autoriteta izmiritelj izvodi svoj utjecaj na stranke i one dobrovoljno dopuštaju da ih vodi do rješenja. U tom pogledu zadaća je i ovlaštenje izmiritelja postaviti strankama i njihovim punomoćnicima pitanja koja ranije nisu čuli, nisu htjeli čuti ili su ih ponaosob ili zajednički svjesno ili nesvjesno zanemarili ili zaboravili. Izmiritelj je najčešće jedina osoba koja strankama za razliku od njihovih odvjetnika, savjetnika, pa čak i sudaca u parnici, može s njihovim dopuštenjem (prirodnim autoritetom) dovoditi u dvojbu njihova stajališta, pravne pozicije i želje. U svoje pravne pozicije stranke uključuju želje koje najčešće nisu sukladne s njihovim potrebama i izvan su objektivnih mogućnosti.

Pogrešno se drži da svaki spor predstavlja isključivo pravni problem i da se može riješiti jedino na temelju prava i sudskim putem. Pravni problemi u stvarnom životu ne postoje, oni se kreiraju. Postoje samo životni i poslovni problemi stranaka, koji se upravo zato na najpogodniji način mogu riješiti samo na životan i poslovan način. Pravo može svoje mjesto uspješno moći naći samo u pozadini njihovog rješavanja, ne u prvom planu.

Predmet spora između stranaka primjerice u naravi nisu ugovorne odredbe ili posjed/vlasništvo određenog dijela zemljišta radi utvrđivanja međe, već je njegovo izvorište uvijek osobne prirode. Sukob ili spor proizlaze iz nerazumijevanja i zato poremećenih odnosa između stranaka. Iza spora uvijek se kriju nezadovoljeni interesi i potrebe stranaka koje one nisu iskomunicirale. Stranke nisu u stanju o njima otvoreno razgovarati sve dok se nalaze u modusu suprotstavljanja u sudu ili izvan njega, i dok u tom nadmetanju pokušavaju pobijediti ili poraziti jedna drugu. Jednako tako, one to nisu u stanju sve dok su u postupku i pred osobom (sucem ili arbitrom) koja odlučuje umjesto njih.

Izmiritelj pomaže strankama komunicirati otvoreno u sigurnom ozračju bez prekidanja, vrednovanja i osuđivanja izrečenog. Pomaže im napustiti čvrsto zauzete pravne pozicije i pronaći i iznijeti njihove stvarne interese koji se kriju iza spora, a njihove želje zamijeniti stvarnim potrebama.

Izmiritelj može pitati stranke: Što vi doista želite u ovom sporu? Koji je vaš stvarni interes iza vaše pravne pozicije? Vjerujete li da se vaš interes može zadovoljiti i na koji način? Možete li zadovoljiti svoj interes i omogućiti protivnoj strani da zadovolji svoj? Ili, da "spasi obraz"? Kakvima doista ocjenjujete vaše pravne izgleda u ovom sporu u parnici? Jeste li uzeli u obzir sve rizike i tegobnosti parnice? Ako sam dobro shvatio, krivite drugu stranu za nastanak Vašeg spora. Pokušajte pogledati unazad i pronaći postoje li elementi s kojima ste svojim radnjama ili propuštanjima ipak doprinijeli da ovaj sukob i spor nastanu? Što bi sada uradili drugačije? Vjerujete li da nam daljnje suprotstavljanje i negativne emocije pomažu? Postoji li nešto drugo izvan uskog predmeta spora što vas može zadovoljiti, a protivna stranka vam to može pružiti? Možete li se umjesto na prošlost koju ne možete popraviti, usmjeriti se na sadašnjost i budućnost? Možete li ocijeniti što bi za vas značila nagodba u mirenju ili što bi za vas značilo da do nagodbe ne dođe?

Uz ovakav pristup izmiritelj pomaže strankama doći do njihovog vlastitog rješenja od obostrane koristi, nakon što same dođu do zaključka da ni jedan od njihovih pojedinačnih interesa nema isključivo pravo na zadovoljenje.

19. Što izabrati, mirenje ili parnicu?

U današnje vrijeme mnoge stranke se parniče jer misle da nemaju izbora i nije im poznato da postoji bolji način rješavanja spora. Manje je poznato da mnogi sudionici sporova umjesto parnice često odabiru odustanak od rješavanja vlastitog spora (istraživanja potvrđuju da veliki broj sporova stranke nikada ne rješavaju, zbog toga što one parnicu sebi ne mogu priuštiti i/ili se ne žele izložiti njenim tegobnostima). Jednako tako, mnoge stranke nemaju drugog izbora do tužiti suprotnu stranu koja jednostavno ne želi ni razgovor ni dogovor i koja odugovlačenjem kroz sudski postupak želi postići

neprihvatljive ciljeve. Tada je ako je drugoj stranci to važno, tužba nužna. Tužba ponekad znači i "ja mislim ozbiljno." Ozbiljni pregovori, mirenje i nagađanje mogu uslijediti odmah nakon tužbe, a prije pokretanja kotača sudskog aparata.

Primarni je cilj pokušati miriti se prije parnice. Tužba se smatra najvišim činom izdaje u svakom odnosu i zato uz sve njene posljedice, u mnogome otežava dogovaranje, ali ne nužno. Stranke svakako trebaju razmotriti mirenje kao prvu opciju nakon neuspjelih izravnih pregovora, pa i one stranke koje misle da su toliko suprotstavljene i udaljene u njihovim stajalištima da bilo kakva komunikacija s onom drugom nije moguća, a još i manje dogovor među njima. Imajte na umu da je riječ o prirodnom stanju odnosa i samo o vašim dojmovima u trenutku kada ste snažno opterećeni sukobom s drugom stranom. Tada doista vjerujete da se ne da ništa učiniti. Dopustite sebi i u tim trenucima otvorenost za mogućnost mirenja. Veoma ćete se pozitivno iznenaditi mogućnostima i vašim izgledima u mirenju, već od prvog kontakta s Centrom za mirenje HUM-a i s medijatorom.

Najupečatljivija razlika između ranije i kasnije odluke za mirenje, je visina svakovrsnih izravnih i neizravnih troškova te dužina proteklog vremena, stupanj tegobnosti, frustracije i neizvjesnosti, posebno ako se odlučite za parnicu. Što je vremenski razmak između ovih dviju točaka veći, svi prateći troškovi i tegobnosti su veće. Sveukupni troškovi mirenja su neusporedivo niži u odnosu na troškove parnice.

20. Parnica je pokrenuta. Je li moguće i tijekom parnice predložiti i/ili sudjelovati u postupku mirenja?

Primarni cilj mirenja je prevencija sukoba ili spora prije nego što eskaliraju, kao i njihovo rješavanje prije obraćanja stranaka sudu. Mirenje ne isključuje suđenje, a suđenje ne isključuje mirenje. Stranke mogu započeti i sudjelovati u mirenju neovisno o tome jesu li pokrenule ili čak i okončale parnicu.

21. Moram li obavijestiti sud o započetom ili okončanom mirenju?

Ako ste se odlučili za mirenje tijekom parnice, obavijestit ćete sud o tome i predložiti zastoje parnice. Ako do nagodbe u mirenju ne dođe, parnica se može nastaviti. Ako se u mirenju sklopi nagodba, obavijestit ćete sud o tome, a stranka koja je u tom sporu imala ulogu tužitelja, povući će tužbu. Izjava o povlačenju tužbe i suglasnost za povlačenje suprotne strane, najčešće su sastavni dio nagodbe.

22. Donesena je pravomoćna odluka u parnici, mogu li i pored nje predložiti mirenje?

Mirenje je dobrovoljan postupak. Njegovo pokretanje, kao i rješenje spora, ovisi isključivo o volji stranaka. Nagodba u mirenju je građanski ugovor kojim stranke uređuju odnose u stvarima koje su samo njima bitne. One nagodbom u mirenju mogu urediti svoje odnose i na drugačiji način od onog na koji su oni uređeni pravomoćnom presudom, posebno ako s njom na bilo koji način nisu zadovoljne.

23. Koja je razlika između parnice i mirenja?

Parnični postupak je javan, strog i formalan. U parnici se koristi strankama nerazumljivi pravni jezik. One u parnici nisu gospodari spora i nemaju stvarni utjecaj na sudsku odluku. U parnici se utvrđuje samo pravno relevantno, a odluka se donosi isključivo na temelju prava. Presudom se proglašava pobjednik i gubitnik, a najčešće su sve stranke u parnici gubitnici. Protiv presude prvostupanjskog suda nezadovoljna stranka ima pravo žalbe, a protiv pravomoćne presude ima pravo na reviziju. Presude zato jer su nametnute, rijetko se izvršavaju dobrovoljno. Izvršavaju se prisilno u sudskom ovršnom postupku koji najčešće traje kao mala parnica.

Mirenje je dobrovoljan, neformalan i povjerljiv postupak. Svrha povjerljivosti je osigurati okruženje u kojem stranke i njihovi punomoćnici mogu raspravljati o činjenicama i problemima otvoreno, bez straha da se ono što su rekli može upotrijebiti protiv njih izvan medijacije. Mogućnost da se otvoreno govori o detaljima spora vodi do rješenja i dogovora. U mirenju se koristi strankama razumljiv jezik. Stranke u mirenju zauzimaju centralno mjesto i imaju priliku iznijeti sve što je njima važno, a ne samo ono što je pravno relevantno.

U mirenju stranke konačno imaju priliku da ih čuje, sluša i razumije suprotna strana. U sigurnom ozračju u kojem nema međusobnog osuđivanja i/ili suđenja po trećem, u obnovljenoj komunikaciji, međusobnom uvažavanju i razumijevanju suprotstavljenih gledišta, stranke imaju priliku približiti početne razlike i suprotstavljanje zamijeniti suradnjom. Jednako tako, one na taj način imaju priliku te shvatiti da ni jedna od njih nema isključivo pravo na zadovoljenje vlastitog interesa. U mirenju stranke postižu rješenje koje im odgovara i zato ga smatraju pravednim. Na taj način uvećava se pristup stranaka pravdi. Taku pravdu najčešće nije moguće ostvariti u sudskom postupku. Zato mirenje nazivaju "pravdom s ljudskim licem."

24. Koje su prednosti mirenja u odnosu na parnični postupak?

Stranke slobodno odabiru osobu izmiritelja, suca u parnici ne mogu birati. One u svako doba mogu odustati od mirenja i od izmiritelja, a od parnice i od suda u pravilu ne. Parnica je dugotrajna i neizvjesna. Zbog dugotrajnosti sudski postupak je skup. Mirenje je brz i ekonomičan postupak, a neizvjesnosti oko sadržaja nagodbe nema, jer o njenom sadržaju odlučuju isključivo stranke. Stranke nagodbom postižu vlastito rješenje, a sudskom odlukom im se rješenje nameće.

Nagodbom u mirenju spor se trajno okončava, a presudu stranke mogu pobijati pravnim lijekovima. Nagodba u mirenju izvršava se dobrovoljno, sudska presuda se najčešće izvršava prisilno. Presudom je najmanje jedna stranka pobjednik i najmanje jedna gubitnik. Nagodbom u mirenju nema pobjednika i gubitnika, sve stranke su zadovoljile svojoj mjeri i najvećoj mogućoj mjeri u tom trenutku. U mirenju se za razliku od parnice, ne izvode dokazi, ne saslušavaju svjedoci, nema zapisnika a podnesci nisu nužni. U sudskom postupku sva komunikacija je pisana i posredna, a u mirenju se ona odvija brzo, neposredno te telefonskim i elektronskim putem. U mirenju stranke osobno i aktivno sudjeluju, pored punomoćnika, a u parnici one najčešće sudjeluju posredno preko svojih punomoćnika i na taj način posredno komuniciraju i sa sudom i sa protivnom stranom. Stranke u mirenju su gospodari spora od njegovog početka do kraja. U sudskom postupku one ne gospodare sporom.

„Parnica ruši, a mirenje gradi mostove između stranaka.“

25. Koja je razlika između mirenja i arbitraže?

Arbitražni postupak je privatno suđenje. Autonomija stranaka u arbitraži najčešće završava izborom arbitara. Arbitri donose odluke o sporu na temelju prava i u postupku sličnom sudskom. Stranke nemaju utjecaja na sadržaj arbitražnih odluka i njima im se kao i sudskom odlukom nameće prisilno rješenje spora.

Izmiritelj ne odlučuje o sporu, već pomaže strankama pronaći zajedničko rješenje o čijem sadržaju one apsolutno odlučuju. U mirenju nije primarno koja je stranka u pravu na temelju prava, već na koji način zadovoljiti njihove suprotstavljene interese. Mirenje se zasniva na suradnji stranaka, za razliku od sudskog i arbitražnog postupka koji se zasnivaju na njihovom suprotstavljanju. Jedino suradnja stranaka može dovesti do rješenja spora.

26. Tko sastavlja nagodbu?

Stranke su odgovorne za nagodbu, izmiritelj za postupak mirenja. Stranke i njihovi punomoćnici najčešće sastavljaju nacrt nagodbe. Izmiritelj može sudjelovati u predlaganju sadržaja nagodbe i njenom sastavljanju. Kada se stranke i punomoćnici suglase oko konačnog teksta nagodbe, vlastoručno je potpisuju. Nagodba sadrži pečat HUM-a i može je potpisati i izmiritelj.

27. Je li nagodba sklopljena u mirenju obvezujuća?

Nagodba u mirenju predstavlja rješenje koje je rezultat želja stranaka. Zato se najveći broj nagodbi u mirenju izvršava dobrovoljno. I pored toga, nagodba u mirenju sukladno odredbama Zakona o mirenju i Ovršnog zakona, ima značaj ovršne isprave ako sadrži privatnu ugovornu klauzulu ovršnosti. To je prema njenoj pravnoj snazi izjednačuje sa sudskom nagodbom ili pravomoćnom presudom, tako da se za slučaj potrebe, može prisilno provesti sudskim putem u ovršnom postupku.

28. Kako ću znati je li ono što smo dogovorili u nagodbi pravno dopušteno?

Ne samo stranke i njihovi punomoćnici, već i izmiritelj, ima pravo i dužnost sudjelovati u mirenju koje se okončava nagodbom u skladu s prisilnim propisima i moralom. Izmiritelj koji postupa suprotno, ne postupa prema pravilima struke i neće se dugo zadržati u poslu.

29. Postoji li mogućnost podnošenja žalbe protiv nagodbe?

Nagodbom u mirenju spor se okončava. Za razliku od sudske presude, nagodba u mirenju se ne može pobijati žalbom. Nagodba je građansko pravni ugovor stranaka, a ne odluka treće osobe koja se može dovoditi u pitanje u žalbenom postupku.

30. Koja su pravila u postupku mirenja?

Postupak mirenja je dobrovoljan i neformalan postupak i zato nema mnogo pravila. Izmiritelj upravlja postupkom, a stranke su odgovorne za nagodbu. Stranke, izmiritelj i svi drugi sudionici postupka, dužni su poštivati povjerljivost mirenja. Svi sudionici mirenja dužni su slušati jedni druge bez upadica, prekidanja i bez korištenja neprimjerenih riječi. Svaka stranka ima priliku kazati ono što drži da je važno i da odgovori na navode protivne strane. Izmiritelj ima ovlaštenje da kada to ocijeni potrebnim, razgovara odvojeno sa strankama i njihovim punomoćnicima.

31. Moram li raspolagati s pravnim znanjem da bi sudjelovao u mirenju?

Ne morate raspolagati s pravnim znanjem da bi sudjelovali u mirenju, jednako kao u parnici. Možete i u mirenju kao i u parnici, angažirati punomoćnika pravnog profesionalca da zastupa vaše pravne interese. U mirenju pravo nije primarno za rješenje spora. Mirenje djeluje u „sjeni prava“ i ono daje okvir za pregovore koji prethode nagodbi. Poželjno je da nagodba bude korektna u pravnom smislu. Ako stranke ne žele ustrajati u tom pravcu, već žele dobrovoljno izvršiti ono što su dogovorili u dobroj vjeri, nije isključeno da njihovom voljom nagodba po svojoj formi i sadržaju ne bude apsolutno u skladu s pravilima pravne struke. Sadržaj nagodbe ne smije biti protivan prisilnim propisima i moralu društva.

32. Je li mi potreban odvjetnik u mirenju?

Premda prisutnost odvjetnika u mirenju nije obavezno, odvjetnici redovito sudjeluju u postupcima mirenja u svojstvu savjetnika stranaka i zastupnika njihovih interesa. Odvjetnici bliski mirenju i zastupanju stranaka u mirenju, često su najveći saveznici mirenja i njegovog okončanja nagodbom.

33. Tko mora ili smije biti prisutan u postupku mirenja?

U mirenju su najčešće prisutni izmiritelj ili više njih, stranke i njihovi punomoćnici. Odvjetnici u mirenju nastupaju kao pravni savjetnici strankama i kontroliraju je li se postupak mirenja i konačni sporazum kreću u okvirima prava. U mirenju vas pored

odvjetnika mogu pratiti i druge osobe od vašeg povjerenja: članovi obitelji, prijatelji, savjetnici, stručnjaci određenog profila i dr. U mirenje je moguće uključiti i osobe koje utječu na rješenje spora i/ili imaju interes u njegovom rješavanju. U mirenje se mogu prema potrebi uključiti i eksperti (vještaci) iz područja na koje se odnosi spor. Kad je riječ o strankama, njihova prisutnost u mirenju je presudna za rješenje spora. Stranke znaju sve detalje spora, poznaju najbolje elemente potrebne za rješenje spora i ovlaštene su odlučiti o sadržaju nagodbe. Zato mirenje u kojem stranke ne sudjeluju izravno i aktivno, već isključivo preko posrednika, unaprijed ima značajno smanjene izgleda za

postizanje nagodbu, osim u slučaju kada punomoćnici dolaze u mirenje umjesto stranka samo radi formaliziranja dogovora postignutog prije mirenja.

34. Kako da se priprelim za mirenje?

Pored kontakata i sastanka s izmiriteljem na kojim a će vas izmiritelj upoznati s mirenjem i predložiti Vam što je potrebno kako bi se za mirenje što bolje pripremili, poželjno je prije prvog zajedničkog sastanka pripremiti dvije vrste dokumentacije. Jedna se odnosi na po Vašoj ocjeni relevantnu dokumentaciju o predmetu spora (ranije sporazume, ugovore, tužbu, odgovor na tužbu, nalaze i mišljenja vještaka, presude, žalbe i sl.) za potrebe protivne stranke i izmiritelja. Drugu povjerljivu, poželjno je pripremiti samo za izmiriteljeve potrebe. Izmiritelja ćete pisanim i sažetim putem upoznati kako gledate na spor, razloge njegovog nastanka i moguće rješenje. Izmiritelj sadržaj te povjerljive dokumentacije ne može podijeliti s drugom stranom, bez Vašeg dopuštenja. Jednako će učiniti i druga strana. Sadržaj i jedne i druge dokumentacije pomaže izmiritelju da se pripremi za mirenje. Osim pripremanja bitne dokumentacije vezane uz spor, postoje pitanja koja možete postaviti sami sebi u svrhu što bolje pripreme za mirenje. Za vlastite upotrebe možete zapisati odgovore na sljedeća pitanja:

- kako spor utječe na vaš svakodnevni život
- glavna pitanja o kojima biste željeli razgovarati
- jeste li i Vi na koji način doprinijeli nastanku spora
- što biste željeli kao ishod mirenja
- što ste spremni učiniti /uložiti da postignete taj ishod
- kako bi se spor mogao riješiti ako se u mirenju ne sklopi nagodba
- što mislite da druga stranka želi (ovo je samo vaše nagađanje)
- stavite se u "cipele" druge strane i razmislite o tomu što ona očekuje
- koje je najbolje rješenje kojem se mogu nadati
- koje je najlošije rješenje do kojeg možemo doći ili na koje bi pristao
- što je meni najvažnije da postignem tijekom mirenja

- što najviše brine drugu stranu i bili i kako bi joj mogao u tom pogledu udovoljiti radi poticaja na putu prema zajedničkom rješenju spora

35. Može li se mirenje provoditi u kaznenim postupcima?

Udruga za izvansudsku nagodbu i posredovanje u kaznenom postupku u suradnji s Državnim odvjetništvom RH, provodi mirenje između žrtava kaznenih djela i počinitelja kaznenih djela, maloljetnika ili mladih punoljetnika. Mirenje pred Centrom za mirenje HUM-a može se provoditi i u kaznenim predmetima po privatnoj tužbi, između žrtve kaznenog djela i počinitelja. Povodom ostalih težih kaznenih djela i kaznenih djela punoljetnih osoba, za sada u Hrvatskoj nije moguće provoditi mirenje između počinitelja i žrtve.

36. Koliko košta mirenje i tko plaća troškove?

Troškovi mirenja su mnogo niži od parničnih, već zbog toga što mirenje započinje i okončava se brzo. Troškovi mirenja su u pravilu jednokratni i određuju prema Troškovniku Centra za mirenje <http://mirenje.hr/centar-za-mirenje/troskovnik-centra-za-mirenje/> Troškovnik previđa tri mogućnosti: bez naknade, prema Troškovniku i prema dogovoru s izmiriteljem. Stranke troškove mirenja snose na jednake dijelove, ako se drugačije ne sporazume.

37. Gdje se provode postupci mirenja?

Postupci mirenja provode se u Centru za mirenje HUM-a, u Zagrebu, Teslina 1/I. Postupak mirenja će se voditi u vrijeme koje Vama najviše odgovara.

HUM je od strane Ministarstva pravosuđa RH akreditirana institucija za mirenje i za edukaciju izmiritelja. Broji preko 700 članova. Najveći broj njih su izmiritelji. Oni među njima koji su ujedno i registrirani u Registru izmiritelja koji se vodi pri Ministarstvu pravosuđa RH, nalaze se na Listi izmiritelja centra za mirenje HUM-a (vidi pod 17.).

Autor: **dr. sc. Srđan Šimac**
Zagreb, 11. siječnja 2016.

38. Kako se pokreće postupak mirenja?

Mirenje započinje [suglasnim prijedlogom stranaka u sporu](#)

ili

[jednostranim prijedlogom jedne stranke](#)

Centru za mirenje, koji se potom obraća drugoj strani:

Nazovite nas i rado ćemo odgovoriti na svako Vaše pitanje, a posebno na ona vezana uz traženje odgovora je li mirenje baš za Vas i Vaš spor pogodan način rješavanja sporova.

Kada se obratite Centru za mirenje upoznat ćete nas s Vašom situacijom i s onim što Vas brine. Zajedno ćemo je procijeniti, detaljno Vam objasniti što je mirenje, što od mirenja možete očekivati i što s mirenjem možete postići. Možete nas posjetiti osobno, a postoji i mogućnost da Vas po potrebi naši izmiritelji posjete u Vašem domu. Ako ne komunicirate s drugom stranom s kojom ste u sporu ili to ne želite, predlažemo da nas upoznate s njenim kontakt podacima. Uz Vašu suglasnost obratit ćemo joj se i predložiti da prihvati Vaš prijedlog za mirenje. Po potrebi, posjetit ćemo je kako bi je kao i Vas upoznali s mirenjem i o tome što od mirenja može očekivati i što u mirenju možete zajedno postići.

***Ne postoje nerješivi problemi,
već samo problemi koji se ne rješavaju!***

**Između Vašeg problema i njegovog rješenja,
nalazi se samo poziv na ovaj broj!**

Nazovite nas.

Tel/Fax: 01/ 48 11 283

E-mail: info@mirenje.hr

Tajnica HUM-a i Tajnica Centra za mirenje: **Suzana Fugaj**, mag. iur.

Uredovno vrijeme:

Ponedjeljak - petak

9.00 do 17.00 sati

Slobodno nam se obratite telefonom ili elektronskim putem za eventualna daljnja pitanja na koja u ovom tekstu niste našli odgovore.

Rado ćemo Vam na ta pitanja odgovoriti.

HRVATSKA UDRUGA ZA MIRENJE

Nikole Tesle 1/I, 10 000 Zagreb, 01/ 48 11 283

info@mirenje.hr, www.mirenje.hr